

Rudarski praznik v Hrastniku

Obletnica zasilne cerkvice

Hrastnik, 12. decembra.

Dvakrat se letos naši rudarji obhajali praznik svoje zavetnice sv. Barbare. V nedeljo so z godbo, skupno z gosp. ravnateljem in uradnim sv. Barbare v cerkvi na Dolu, na Marijin praznik so se pa enako vsi skupno s svojim predetojstvom zgrnili okoli svoje stare častiljive rudarske zastave in se abrali v naši zasilni cerkvi, kjer se je isti dan slavila tudi prva obletnica. Milo je vabil tudi ta dan, kakor že celo leto, iz stolpca zvonček in klical k proslavi. Zbrala se je ogromna množica, kakih 2000 vernikov. Veselo presenečenje je igralo vsem v oči.

Na desni strani v kotu pred glavnim oltarjem, je stal oltar rudarske zavetnice sv. Barbare, oltar, kakršnega še ni nihče videl. Gledali so pravi rovi, ki ga držijo opore, rovi takšni, v kakršnem dela trdo delo več stoletij rudarjev, katerega pa žene in domači poznajo le iz pripovedovanja. V ozadju rova je stala lepa oljnat slika sv. Barbare, slikana na platno, osvetljena z žarnicami. Ostali rovi je pa razsvetljevalo šest obešenih prižganih jamskih svetilk. Obzidan je bil rovi do vrha s samim premogom. Nad vhodom je oznanjal napis: »Sv. Barbara, rudarjev zavetnica,« više zgoraj nad premogom je pa klical drugi napis: »Čuvaj nam rove, naše domove. Spredaj je pa stalo med zelenjem razpostavljeno vse rudarsko orodje z majhno brlečo jamiščico vred. Tako so videli rudarji v cerkvi počasi svoje delo in svoj trud.

Ves dan so prihajali pred ta oltar rudarji gledat in se pripravljati svoji zavetnici, da jih obvaruje strašne smrti in rova, kakor je doletelo silnega in močnega 80 letnega Jožeta Miklavža, ki ga je podsluilo in polomilo meseca februarja. Tudi žene in otroci so se z zaupanjem obračali k svetnici, da jim obvaruje obete in rednike. Med sv. mašo je številni pevski zbor zapel novo pesem sv. Barbare.

pesnilev gosp. p. Krizostoma Sekovaniča, harmonizirano po gosp. p. Francetu Ačko. Pesem se glasi:

1.
Pozdravljena Barbara,
naša zavetnica,
Tvoji rudarji smo,
vneto Te prosimo.
Čuvaj nam rove,
naše domove,
Roke nam odprj,
težav nas otmi.

2.
Pozdravljena Barbara,
naša dobrotnica,
Varuj družine nam
ščiti naš sveti bram.
Da bo življenje
nam v zaslužnje,
Izprosi moči,
za težke nam dni.

3.
Pozdravljena Barbara,
božja si ljubljanka.
Če nam grozi vihar,
v duše nam vlij svoj žar,
Dvigaj nam želje,
krepi veselje,
Ob smrti ljubo,
nas pelje v nebo.

Ob koncu je pa zopet mogočno zadonela pesem križanih bratov. Tako smo v znamenju rudarske proslave obhajali svojo prvo obletnico v zasilni cerkvi, v upanju in goreči želji, da bomo v prihodnje slavili v boljših razmerah in že v novi cerkvi Kristusa Kralja.

Živela se niti ne spominja več. V tovarni so v prejšnjih časih, čeprav pod Nemci in drugovci, smele na glas in skupno moliti, ter je večkrat kdo od teh drugovercev postal pri njih pri molitvi. To prav s ponosom pove.

Očetova nesreča je menda vplivala, da se a poročila ter je še danes najstarejša dekle v fari. Do preteklega leta se je še zanimala za vse, kar se je v fari zgodilo. Pri raznih slavnostih, porokah, krstih, pogrebih, povsod so jo klicali. Krasila je tudi cerkvene oltarje. Pove-rili so ji nalogo, da je shranjevala vasko in cerkvene trobojnice, potrebščine za pogrebe, in druge slavnosti. Če nikjer ni bilo dobili zastav, pri njej si jo gotovo dobil, seveda vse lepo oprano in zašito v starinski skrinji. Zanimivo je, da še sedaj pri 90-ih letih vidi in šiva brez oči. Sluh pa ji je zadnje leto precej opešal.

V teku 90 let se spominja štirih župnikov. Stanuje že 40 let v mali kajžici, par korakov pod farno cerkvijo, samica, čisto sama v kajži. Ne želi ugodnejšega stanovanja. L. 1900 jo je takratna Levkam družba vnočijala. Sosedovi otroci so bili pri nji več doma, bila jim je druga mati. Še lanske leto je sosedovim pomagala pri gospodarstvu. Zlaj pačajo tudi njej moči. Smrti, pravi, se ne boji. Kakor mnogim je tudi nji vzela trde prihranke vojna. Pred leti je bila prisiljena, obrniti se na občino za

Ob svoji dvajsetletnici je
trdka J. Maček, Ljub-
ljana, Aleksandrova ce-
sta 12, izdatno znižala
cene zimskim suknjam,
trenchcoatom in vseh vrst
oblekam za gospode, deč-
ke in otroke. Za sport-
nike najnovejši windbre-
akerji, bluze, plašči, pe-
lerine. Krasna izbira v
jopičih in haljah za dom.
Ogled v trgovini
brezobvezen.

podpora, katere dobiva mesečno 100 Din. Vevška papirnica ji daje običajno pokojnino. Nerada prosi in nadleguje in, desi zelo, zelo skromna in varčna, vendar se s to miloščino komaj preživlja najuborneje. Naj merodajni faktorji na občini in — drugi — ne puste svoje 90 letne dekle in najstarejše osebo na večer življenja tako zapuščene, in boreče se za obstoj. Naj ji priznajo, da je v 90 letih tudi do-prinesla drobce k zgradbi današnje velike ob-čine, naj ji olajšajo zadnja leta njej, hčeri po-sestnika, za katerim ima občina največjega davkoplačevalca.

Trgovca s človeškimi trupli

Pred par dnevi so našli kmetje v nekem gozdu v bližini Pančeva v krsti podobnem zaboju golo moško truplo. O čudni najdbi so takoj obvestili poljele, ki pa ni mogla najprej dognati ničesar.

Zvečer pa je zalotil stražnik dva pijanca v hudem prepiru, med katerim sta si očitala nekega mrljca. Stražnik ju je aretiriral in odpeljal k svo-jemu predstojniku. Ta pa je hitro dognal, da je sumljiva dvojica v zvezi z mrtvim truplom, ki so ga našli. Moža sta nato izpovedala, da sta v dolnu peljala mrljca iz banatske vasi pri Tamišu v Bel-grad. Ker ju je pa prehitela zora, sta ga skrila v gozd z namenom, da ga zvečer odpeljeta naprej. Izjavila sta, da je mrljce namenjen nekemu zdrav-niku v Beogradu, ki ga rabi za študij. Do trupa sta pa prišla na ta način: V vasi je umrl neki be-rač brez sorodnikov, za katerega se nihče ni menil. Priznala sta, da vrhita ta posel že dalj časa. Poli-cija ju je obdržala v zaporu in še nadaljuje s pre-isnava.

Najnovejši

glasbeni aparat

RADIO - GRAMOFON ter
DINAMIČNI ZVOČNIK
v enem aparatu

Informacije da
Jugoslovanska Siemens d. d., Ljubljana
Dunajska cesta 1 b

NAŠI ZASTOPNIKI:

LJUBLJANA: RADIO d. o. z. Miklošičeva cesta, / K. Jurman,
dvorni optik Selenburgova ulica Tehnis Banja Miklošičeva
cesta — MARIBOR: Radio Starke — CELJE: Mestna elektrarna
Ing. S. Schmidinger — KRANJ: F. Janša — JESENICE: I. Markeš
— NOVO MESTO: J. Ogriček — TRBOVLJE: F. Klenovšek —
M. SOBOTA: I. Nemež — SLOVENJGRAD: I. MEGLIŠIČ

TELEFUNKEN

Najstarejša iskustva

Najnovejša konstrukcija

Proslava sv. Avgušlina

v Unionu

Danes zvečer se vrši svečana komemora-cija 1500 letnice smrti sv. Avgušlina ob 8 zve-čer v veliki dvorani hotela Uniona s sledečim sporedom: 1. Ustvaril si nas zase in nepokojno je naše srce, dokler ne najde pokoja v Tebi. Za moški zbor s spremljevanjem trobil, zlo-žil dr. Fr. Kimevec, poje zbor slušateljev teo-loške fakultete. 2. Carmen Antič: St. Premr, Jezus je majhen, dr. A. Dolinar, Ave Maria, P. H. Sattner, Kdo je ta? 3. Slavospev materi Mo-niki, recitacija ob sliki. 4. Sv. Avguštin, preda-vanje s skoptičnimi slikami, predava g. prof. dr. Fr. Lukman. Vstopnina rezervirani sedeži 10 Din, ostali 5 Din, stojšče 2 Din.

Poglavar belokranjskih

hajdukov prijet

Črnomelj, 12. decembra.

Že več kot pol leta so živeli posestniki po črnomeljskih hribih in dolinah v vednem stra-hu pred tatovi, ki so se pogosto pojavili tu in tam ter odnašali hrano in obleko. Tudi zidance (vinske kleti) so radi obiskali, da bi po truda-polnem delu pogasili žejo. Pred nekaj meseci se je posrečilo orožnikom prijeti to tatinsko bando. Toda njihov vodja, Jakob Musar iz Sel, roj. 1900, pravi rokovanec, ki spominja na nek-danje belokranjske hajduke, jim je ušel. Skri-val se je samo pred orožniki, pred ljudmi pa ne, ker se je vse balo njegovega maščevanja. Pokazal se je lahko sredi vasi, v hladnih jesen-skih nočeh je spal v hišah, s fanti je popival, toda nihče si ni upal sporočiti orožnikom, šele včeraj v petek se je to zgodilo. V Rodinah se je posteno napil. Legel je na posteljo in trdno zaspal. Ko se je prebudil, je videl nad seboj orožnike in orjaškega policista Franca Plevni-ka iz Črnomlja, ki ga je močno vklestil. Orož-nikom v Črnomlju pri zaslišanju ni hotel od-govarjati, češ da so za njega premalo inteli-gentni, on bo že odgovarjal drugim gospodom. Danes so ga odpeljali vklejenega za roke in noge v novomeške zapore. Sedaj si bodo naši posestniki globoko oddahnil.

Trag čna smrt alkoholika

Murska Sobota, 12. decembra.

Danes so tukaj pokopali 56 letnega vdovca Janeza Z., ki je umrl na posledicah zastrupljenja s solno kislino. Revež se je v duševni zblojenosti sam sodil.

Umrl je nad eno leto delal pri tukajšnjem kamnoseškem mojstru Močniku. Kot delavec je bil dober. Tudi delavci se niso pritoževali čez njega, ker nobenemu ni skrivil lasu. Le eno napako je imel. Popival je rad. S popivanjem čisto po več dni ni prenehal. Ko je zalupal ves zaslužek, se je zopet z vso vneto vrgel na delo. Pri tem ne-rednem življenju so mu začele duševne zmožnosti vidno pešati. Zadnji dni ga je mučila druga okol-nost. Neki znanec ga je začel sekirati. To ga je zelo dražilo.

Pred včerajšnjim zjutraj je ves potr prišel v delavnico. Prej je cela dva dni popival. Tovariši so izpraševali eno in drugo, a on je ostal mrk. Naenkrat se je obrnil k enem tovarišu in ga je preel za solno kislino, češ, da jo rabi pri razkra-ljanju kamna. Kislino je dobil. Tovariši mu niso po-svečali pozornosti, radi tega so ostrmeli, ko se je Z. vrgel na tla in se je začel zvijati. Bruhal je in iz ust se mu je kadilo. Ko so tovariši razumeli ves položaj, so ga takoj zgrabili in ga spravili v bol-nišnico. Bilo je prepozno. Nekaj ur je še hropel, potem pa je izdihnil.

Umrl je je prišel v Mursko Soboto iz pljuške okolice. Tam je imel gostilno. Z gostilno je dogo-spodaril. Nato se je podal v Nemčijo, od tam pa je prišel sem. Njegovo tragično smrt moramo zapisati na roval nesrečnega alkohola.

Mizarska zadruga

na Glincah

Pred 22 leti je bila v Ljubljani vedja stavka mizarjev, ki se je ponosila. Peščica mizarjev je ostala brez dela. V skrbi za svoje življenje je raz-mišljala, kako bi se osamosvojila. Po temeljitim preudarku so nezaposleni pomočniki sklenili, da ustanove mizarsko zadrugo. Sestavili so pravila za novo zadrugo, katero e deželno sodišče potrdilo s svojim odlokom z dne 20. marca 1909.

Nezaposleni mizarji so pa že prejénjo jesen mjele majhno delavnico pri »Bobenčuk na Glin-cah ter tam pričeli z delom. Med prvimi, ki sta delala v tej delavnici sta bila Hlebš Franc in Gabr-šek Lovro. Oba sta še danes pri zadrugi.

Mladim novim zadrugarjem ni bilo postlano s cveticami. Odločili so se kljub neugodnim razme-ram že v prvem letu ustanovitve zadruge za nakup primerne zemljišča, na katerem so postavili raz-meroma veliko delavnico. V njej so delali odslej v večjem številu z nesebično požrtvovalnostjo ter sukcesivno naročali potrebno opremo, in prav kma-tu so se zavrteli mizarski stroji. V kratki dobi so je iz malih početkov razvila zadruga v veliko de-lavnico, ki je zaradi svojega preciznega dela in toč-nosti v izvrševanju naročil pridobivala ugled v jav-nosti. Pomebno je, da je mlada zadruga v popolno zadovoljnost naročnikov izvršila kmalu ob svojem početku stavbna mizarska dela za takrat največjo stavbo Obrtno šolo v Ljubljani. Številna dela za hotele in restavracije v Primorju in Dalmaciji so ji že pred vojno dala najlepša spričevanja.

Delavnica je imela prvotno beneški pogon. Po vojni pa je zadruga uvedla parni pogon. Za-druga je zgradila letos obratu primerno novo stroj-nico ter jo opremila z najmodernejšimi stroji na električni pogon. Vsa zadnja leta je bila zadruga vedno dobro zaposlena. Izmed večjih stavb mizar-skih del, ki jih je zadruga izvršila, naj omenimo naslednje: Sokolski dom na Taboru, Mestne hiše na Prulah, za Bežigradom, v Dalmatinovi ulici, rdeči hiši na Poljanah, veliki stanovanjski hiši na Ahacjevci cesti itd. Zdravilišče na Golniku, Zdrav-stveni dom v Trbovljah, Osnovno šolo v Zagorju, Ljudski dom v Celju, vsa mizarska dela za želez-nico Gradac-Knin, nekaj stavbnih del in dvorano za palačo OUZD v Ljubljani. Palačo Jadranske za-varovalnice in številna dela za nove hiše in vile v Ljubljani. Poleg tega je imela nekaj večjih del v Beogradu in Zagrebu. Sedaj pa izvršuje mizarska dela za hiralnico umobolnih v Novem Celju.

Iz skromnih početkov se je ob težkih razme-rah razvila zadruga v največje in najmodernejšo zadrugo podjetje te stroke v državi, ki je na višku tehnike, ki pa tudi skrbi za zaposlene osebe.

Klobuki znamke Piccadilly

so svileni mehkega in gladkega prijema. Njih čvrstost in trpežnost se more primerjati s finim, mehkim usm. Klobuki so vsakemu vremenu in se odliku-jejo po eleganci in lepoti. Ne zamenjajte resnični PICCADILLY klobuk z manj trpežnim volnenim. Zahtevajte povsod le zaščiteno znamko PICCADILLY.

Razprodaja

zimske zaloge damske in
moške konfekcije

io izredno znižanih cenah

pri

Elite Ljubljana

Prešernova 7-9

„Ne zna li nihče muzicirati?“

Kolikokrat slišimo to vprašanje, ako se zbere družba. Vi lahko zaigrate, ako ste predelali naša poučna pisma, katera damo kupcem naš h glasbil brezplačno na razpolago. Zahteva te tako brezplačno knjižico »Kako posianem dober godbenik?«

MEINEL & HEROLD

tvornica glasbil in harmonik,
prodajalna podružnica Maribor št. 102

★ Kot božično darilo za mladino sta posebno primerni knjižici: Ivančkov sveti večer in druge zgodbe, ki jih je pisal eden najboljših priljubljenih čeških pisateljev Iga. Herman in ki so radi svoje življenjske iskrenosti in prisrčnosti prava vzgojna knjižica; za najmlajše pa je nedosežna zabava Bušev Cipek in Capek, najvselejše branje, kar ga je kdaj bilo, povrh pa polno burkastih slik. Poprašajte po obeh pri Novi založbi v Ljubljani.

★ Nepremisljiv bo vaš plašč, če ga impregnirate z anipluviumom. Zavoj Din 8. — Drogerija Gregorič, Ljubljana, Prešernova 5.

★ Praktična in koristna božična darila si ogledajte in kupite po zelo nizki ceni pri trvdki Novak, Kongresni trg 15. Ljubljana, nasproti nunske cerkve.

★ Božiček dobi največje izbero modernih nekih, čevljev, luksuznih in sportnih, pri trvdki A. Žibert, Prešernova ulica, Ljubljana.

★ Čajno maslo, najboljšje kakovosti si za razlike najboljše že sedaj priskrbite v vsaki množini pri Osrednjih mlekarah v Ljubljani, Maistrova ul. 10.

Inžinira Kuglera

milo za roke

★ Sanatorij v Mariboru, Gosposka 40, telefon 2358. Najmodernejšje urejen za operacije in zdravljenje z zdravilnimi aparatii (višinsko solne, diatermija, tonizator). Lastnik: Primarij dr. Bernič Mirko, specialista za kirurgijo.

★ Opozorjamo na oglas Spodnještajerske ljudske posojilnice na zadnji strani današnjega »Slovence«.

★ Blago za plašče, suknje, obleke itd. kupite najceneje pri trvdki Novak. Kongresni trg št. 15 (nasproti Nunske cerkve).

★ V sled preselitve trgovine prodajam blago z znatnim popustom: A. Fuchs, trgovina z urami, zlatino in srebrnino.

★ Krasni molitveniki »Slovanski svetniki« lahko kupite v knjižarnah, zlasti pri Ničmanu v Ljubljani. Cena 18, 20, 24 in 28 Din, kakor je vezava. Po pošti 2 Din več.

Za Božič in Novo leto

točji najlepše darilce, kupljeno pri trvdki z železnino

STANKO FLORJANCIC

LJUBLJANA Sv. Petra cesta 35

Velika izbira kompletne aluminijaste, emailirane modre, rujave, sive itd. kuhinjske posode, garniture za otroke itd.

10 letnica starega ljubljanskega trgovca

Mlajši rod se ga bo komaj še spominjal, tembolj živo pa ga imajo v spominu starejši ljubljancani. Saj — komu ni bilo pred leti mamo ime Josipa Benedikta, dolgoletnega ljubljanskega trgovca, ki slavi dandanes osemdesetletnico svojega rojstva v krogu svoje rodbine v Salzburgu, kjer sedaj stalno živi. Jubilarant je bil celih 42 let trgovec v Ljubljani in samo 22 let je imel trgovino v palači Mestne hranilnice v Prešernovi ulici. Njegova trdka je bila ena najbolj renomiranih, njegova rodbina ena najbolj spoštovanih v Ljubljani. Jubilarant Benedikt je imel šest sinov, od teh mu živijo sedaj še štirje, eden je padel v svetovni vojni, eden pa je umrl v Ljubljani. Josip Benedikt je bil v času svojega bivanja v Ljubljani splošno znan kot zelo blag človek in končljantem karakter, zato je ohranil pri nas dober spomin. Njegovim številnim gratulantom se pridružujemo še mi in mi ključemo: Še na mnoga leta!

10 letnica starega ljubljanskega trgovca, ki slavi dandanes osemdesetletnico svojega rojstva v krogu svoje rodbine v Salzburgu, kjer sedaj stalno živi. Jubilarant je bil celih 42 let trgovec v Ljubljani in samo 22 let je imel trgovino v palači Mestne hranilnice v Prešernovi ulici. Njegova trdka je bila ena najbolj renomiranih, njegova rodbina ena najbolj spoštovanih v Ljubljani. Jubilarant Benedikt je imel šest sinov, od teh mu živijo sedaj še štirje, eden je padel v svetovni vojni, eden pa je umrl v Ljubljani. Josip Benedikt je bil v času svojega bivanja v Ljubljani splošno znan kot zelo blag človek in končljantem karakter, zato je ohranil pri nas dober spomin. Njegovim številnim gratulantom se pridružujemo še mi in mi ključemo: Še na mnoga leta!

Ljubljana

Velika noč na Korošici

Ljubljana, 12. decembra.

Turistovskemu klubu »Skala« se je posrečilo prirediti izredno uspešno skioptično predavanje, s katerim je brez dvoma ustregel vsem našim planincem in sportnikom-smučarjem. Predavanje je po svoji zanimivosti brez dvoma doseglo velik uspeh, zlasti še zato, ker je predaval ljubljancanom že znani alpinist in fotograf Karel Koranek, ki nam je tudi topot postregel s krasnimi slikami naših prelepih Kamniških planin v snegu. Kot dober poznavalec vseh srednjih Alp nam je podal laekavo sodbo o krasnih naših planinah in izbornem smučarskem terenu. Svoje res originalne slike je spremljal z duhovitimi aličicami in opisovanjem doživljanja, katerih ni bilo malo letos na veliko noč na Korošici.

Slike, ki so spremljale predavanje, so vplivale na vse gledalce s svojo krasoto, divjostjo in veličino.

Kaj bo danes?

Drama: Ob 3: Utopljenca. Ljudska predstava pri znižanih cenah. Izven. — Ob 8: Gospa ministrica. Ljudska predstava pri znižanih cenah. Izven.

Opera: Ob 3: Hasanaginica. Ljudska predstava pri znižanih cenah. Izven.

Rokodelski dom: Ob pol 8: Stari in mladi, ljudska igra.

Union: Ob 8: Ljudska proslava 1500 letnice sv. Avgušlina.

Filharmonija: Ob pol 11 dop.: Predavanje Antona Ocvirka: Slovenski kulturni problemi.

Prosvetno društvo Krakovo-Trnovo vprizori v društenem domu Karunova ulica 14 igro s petjem »Kovačev študent« ob 8 zvečer.

Nočno službo imajo lekarne: dr. Piccoli, Dunajska cesta 6 in mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9.

KAJ BO JUTRI?

Drama: Sen kresne noči. Red D.

Opera: Zaprla.

Hotel Miklič: Ob 8 zvečer: Zamenhofov večer kluba esperantistov. Predava dr. Reya o Spitzbergih. Recitacije.

Nočno službo imajo lekarne: mr. Bahovec, Kongresni trg; mr. Ustar, Sv. Petra cesta 78 in mr. Hočvar, Šiška VII.

○ Ljudska proslava 1500 letnice sv. Avgušlina bo drevi ob 8 v veliki dvorani Uniona. Ena izmed najlepših točk bo brezdvoma skladba g. dr. Fr. Kimovca zložena nalašč za to priliko. Skladbo proizvajajo bogoslovci s spremljevanjem trobil. Predavanje, ki ga ima g. dr. Fr. Lukman, bo ponazorilo večje število skioptičnih slik. Vstopnina: rezervirani sedeži 10 dinarjev, ostali 5 Din, stojšče 2 Din.

○ Gledališka predstava v Rokodelskem domu. Opozarjamo na uprizoritev Ant. Medvedove ljudske igre »Stari in mladi«, ki bo danes ob pol 8 zvečer v Rokodelskem domu, Komenskega ul. 12. Ker je ta igra izmed najlepših naših ljudskih iger, je pričakovati, da se bo zanjo občinstvo zelo zanimalo. Priporočamo kupiti si vstopnice v predprodaji, ki je danes od 10—12 dopoldne v Rokodelskem domu.

○ Oficirski zbor ljubljanske garnizije priredi 17. decembra v vseh prostorih Sokola I. na Taboru v čast rojstnega dne Nj. V. kralja Aleksandra I. svečano zabavo. Obleka: Za dame plesna toaleta, za gospode frak in smoking, za oficirje svečana brez stroja z vsemi dekoracijami. Dostop imajo samo vabljeni. Pričetek zabave ob 21.30.

○ Seja občinske uprave. Prihodnja javna seja ljubljanske občinske uprave se vrši v torek, dne 16. decembra ob 5 popoldne v mestni dvorani. Na dnevnem redu so poročila odsekov. Po javni seji se vrši tajna seja.

○ Opozarjamo na današnje predavanje Slavističnega kluba, ki se vrši ob pol 11 v Filharmonični dvorani na Kongresnem trgu. Znani pesnik in kritik Anton Ocvirk bo razpravljal o slovenskih kulturnih problemih. Predavanje bo silno zanimivo in aktualno, zato poziva Slavistični klub vse naše izobraženstvo, da se ga udeleži. Vstopnine ni!

○ O naših izseljencih je na petkovem prosvetnem večeru predaval bivši izseljeniški komisar g. dr. Alojz Kuhar. Najprej je govoril o stanju našega izseljenstva v zapadni Evropi (Franciji, Belgiji in Holandski) ter orisal posamezne etape izseljevanja. Prvi val izseljenčev datira iz leta 1921, drugi val pa je prišel v letih 1922-23 ob času težke industrijske krize iz Nemčije. Ti prvi izseljenci so bili gospodarsko priisiljeni iskati si kruha zven domovine in tvorijo tudi najbolj soliden element našega izseljenstva, dočim so se med poznejše izseljence, zlasti v letih 1926-27 in 1928 vedno v večjem številu vmešavali avanturisti, ki so zapustili domovino ne toliko iz gospodarske nujnosti, kolikor iz neke nejasne nezadovoljnosti z domačimi prilikami. V drugem delu svojega govora je orisal socialno zaščito našega izseljenstva in nam v zanimivih primerih opisal delo izseljenškega komisarijata v Parizu. V tretjem delu pa je govoril o izseljenstvu kot pojavi v našem gospodarskem življenju, pri čemer je nazorno pokazal, da gresta najmanj dve tretjini naših ljudi brez nujne gospodarske potrebe v širni svet. Apeliral je na to, naj se začne sistematična vzgoja v tem smislu, da se našim ljudem tujina nekako ostudi. Opozoril je na neprestano krvavečo rano našega izseljenstva, ki narodno, gospodarsko in nacionalno slabi naš narod.

OBLEKE

prinešene v kemič. snajenje in barvanje, ter pranje in svetlolikanje perila izgotovi do praznikov tovarna JOS. REICH, Ljubljana.

○ Razstava Strahlove umetnostne zbirke slik, starinskega pohištva itd. je odprta dnevno od devotih do petih v veliki dvorani Narodne galerije v Narodnem domu.

○ O svojem potovanju na Spitzbergo bo predaval s skioptičnimi slikami g. dr. Reya, vođa meteorološkega inštituta, na esperantski prireditvi v ponedeljek 15. l. m. ob 20 v spodnjih prostorih hotela »Miklič«. Poleg omenjene točke so na dnevnem redu predredive še razne zanimive recitacije. K obilni udeležbi vabljani esperantisti kakor tudi ostalo občinstvo. Vstopnine ni.

○ Srednješolska organizacija »Zar« na drž. klas. gimnaziji v Ljubljani priredi v sredo 17. decembra ob 4 popoldne v dvorani Delavske zbornice v proslavo rojstnega dne Nj. Vel. kralja Aleksandra I. Molierjevo komedijo »Namišljeni bolnik«. Predprodaja vstopnic e trgovini Gorec na Dunajski cesti.

ZA MALČKE

Dražestni »WIMPASSING« snežni čevljički, ki ne varujejo samo nežnega zdravja vaših ljubljencev, temveč dovoljujejo tudi, da se brez nevarnosti kretajo po zimi v snegu in so obenem ljubki in lepi.

Z »WIMPASSING« snežnimi čevljički ste se rešili skrbi za zimsko obutev malčkov, a deca jih bo rada nosila, ker bo imele zopet nekaj »enako odraslim«.

Vsi pravi WIMPASSING gumi čevlji: majo na vsakem podolatu s strani utišnjeno znamko.

WIMPASSING

Tovarniško skladišče: »PALMA«, Zagreb, poštni predel 220.

Celje

Novoletna voščila za »Slovence« sprejme uprava in vse njene podružnice. Trgovci in obrtniki, ne zamudite te prilike za najboljšo reklamo!

○ Danes popoldne ob pol štirih ponovijo Krekovi burko »Charlejeva tetac« v gledališki dvorani Ljudskega doma. Vstopnice se dobijo dopoldne v predprodaji v Ljudskem domu pri dnevni blagajni.

○ Milan Skrbinšek je ime, za katerim se skriva mojstrovina ustvarjajočega oderskega genija. Velika njegova ljubezen do odra in gledališke umetnosti ga usposablja za tvornega mentorja slovenskega igralnega naraščaja. Tak moč pač sme govoriti o gledališču. G. Milan Skrbinšek bo predaval jutri 15. decembra ob 8 zvečer na prosvetnem večeru v Ljudskem domu. Vstopnice se dobijo že v predprodaji v Prosvetnem tajništvu na Cankarjevi cesti 4.

○ Zlata nedelja. Gremij trgovcev v Celju razglašja, da ostanajo na podlagi člena 27 a. 9 pod b) naredbe banske uprave z dne 6. maja t. l. VIII. št. 2599/6 vse trgovine v področju mesta Celje na zadnjo nedeljo pred Božičem, t. j. na dan 21. decembra 1930 odprte.

SRAJCE

pepelinaste, bele, barvaste in druge vrste po zelo nizkih cenah in po meri pri

L. PUTAN - CELJE

Cerklje

Nekaj iz kronike. Trgovine se množe z veliko naglico. Pred par leti so bile tri, danes jih je pa 9. Bili so časi, ko so ljudje šli za trgovci, danes pa gredo trgovci za ljudmi. Ljudje še žive, ki pomnijo, da je vse šolarje učil en učitelj, danes jih je osem in napovedujejo še dva. Pred časom so pokopali nekje — pa ne pri nas v Cerkljah — bogataša z — recimo, da je bil baron — ki je v svojem življenju imel stalno veliko množino spremljevalcev, katere je gostil. V desetih dneh je šlo po grlu 4000 Din. Na dan pogreba pa sta ga spremljali samo dve dobri ženi. Kje so ostali drugi? — Po devetletnem skrbnem prednikovanju Neže Rudman je zasedla te dni mesto prednice v deklški Marijini družbi Lenič Katka.

Cerkveni vestnik

Pravkar je izšel I. zvezek Gengler: Heilige Saat, Predigtstücken für das ganze Kirchenjahr, ki vsebuje pridige od prve adventne nedelje do vštete šeste nedelje po sv. Treh kraljih, dalje za praznik Brezmadežnega spočetja, svečnico, propovedi o tisku, šolstvu in druge prilžnostne govore. Knjiga stane nevezana 87 Din, vezana 115 Din. Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Marijanska kongregacija diakinj vprizori v nedeljo, dne 14. dec. ob pol 5 popoldne v frančiškanski dvorani tridejanko »Grofica Kastronska«. Prosimo prostovoljnih prispevkov.

Naše dijaštvo

Tovariši akademiki. Od 17.—21. dec. 1930 se vrše za vas akademike duhovne vaje v domu duhovnih vaj (Zrinjskega cesta 9). Še je prostora! Javite se čimprej, vsaj do 16. dec. (torka) v dopisnih knjižah naših društev, v menzi, pisмено ali g. prof. Ehrlichu. — Lepo bi bilo, da bi nas bilo mnogo, da se v tišini teh par ur pripravimo na naš res lep Božič! Pridimo z veseljem in dobro voljo. — Akad. zveza.

Cenjene kupce bivše trvdke GRICAR in MEJAC, ki me često iščejo, obveščam, da je moj krojaški salon v SELENBURGOVI ULICI 6/I. (nasproti lokala bivše trvdke).

Josip Ježek

PLANINKA - čaj - BAHOVEC

s to znambo

Dobi se v lekarnah

Vzemite le plomblirani zavoji!

ZARES PREIZKU ENO DOBRO SREDSTVO ZA ČIŠČENJE ŽE LODCA, ČREVESJA, KRV!

DARMOL

cokolada za odpiranje

Čitateljem „Slovenca“ za nedeljo .14 decembra

W. K. Clifford:

Slikarjeva ljubezen

I.

Carbouche je bil največji slikar v Franciji, o tem ni bilo nobenega dvoma. Vse je storil, kar je bilo v njegovih močeh, da je svet o tem prepričal, in svet se je trudil, da bi to priznal: najmanjši kosce platna, ki ga je poslikala njegova roka, je bil vreden tisoč; kronane glave so bile srečne, če so si smele ogledati njegov atelje; ponujali so mu redove, a odklanjal jih je, dasi je bil Francoz; življenjski spomini so koprnili po podatkih o njegovem življenju, a ni jim ugodil; časniški reporterji so zaman skušali doseči, da bi jih sprejel, zbiralci lastnoročnih podpisov pri njem niso imeli sreče. Nihče ni vedel, kdo je bil, kje se je učil; njegove slike so slovele, a zdelo se je, kakor da ta slava ni imela nikjer začetka.

Ljudje so ga komaj poznali na videz, imeli ni nikakih prijateljev, nikjer ga ni bilo srečati, z eno besedo — nič ga ni vezalo z družbo; nikoli ni sprejemal obiskov, razen v poslovnih stvareh, in te je kratko odpravil. V zadnjih letih se je dal tod in tam zapeljati po bajno visokih ponudbah, da je naslikal kak portret, toda tudi tisti, ki so mu sedeli, ga niso poznali bolj nego drugi in so vedeli o njem malo pripovedovati, kajti bil je zapet in molčeč, ko je slikal; ni se dal zaplesti v kakoršenkoli pogovor in na zadnji seji je bil prav tako zapet kakor na prvi. Zenskega portreta še ni nikoli slikal.

Ni bil več mlad, morda pri petdesetih letih in že siv; obraz je bil naguban in je imel resen, strog obraz; njegov nastop je bil odličen. Delo ga je veselilo, o njegovih slikah so govorili v vseh krogih, ki so se zanimali za umetnost, toda bilo je v njih nekaj neosebnega, kakor da bi bile navdih nevidne sile, ne pa delo moža, ki jih je ustvaril.

Slike ga niso stale veliko napora, in ko jih je dovršil, je ravnal z njimi uljudno kakor z gosti, nikoli pa ne tako kakor s sadovi svojega duha, svojega genija. Zanimal se je za to, kako bi svoje premoženje najbolje naložil, a tudi to zanimanje se je zdelo kakor napol radovednost; skomignil je samo z ramami, če je kdaj preštel svoje bogastvo, in se takoj zopet lotil svojega dela.

Pozimi je živel v svoji hiši ob robu parka Manceau, poleti je izginil, in edino sled, kje se je bil utegnil muditi, je kasneje kdaj pokazala slika, ki jo je razstavil. Njegova hiša je bila sijajna, oprema krasna — motril jo je s kritičnim pogledom. Komaj, da si je zapomnil imena svojih slug; če je pa kateri izmed njih zanemarjal svoje dolžnosti, potem je lfoto vzrotil. Jedel je zmerno in le najprostejšo hrano, a utegnil se je silno razsrditi, če na mizi ni bilo vse v redu. Njegov atelje je bila edina gola soba v hiši; v njej ni bilo niti enega izmed tistih razkošnih predmetov, ki jih ljubijo moderni slikarji. Pred kaminom, v katerem so ob hladnem vremenu gorela ogromna polena, sta stala dva fotelja in mizica; drugače v ateljeju ni bilo nič, česar Carbouche ne bi bil neobhodno potreboval pri svojem delu. Tu je prebil ves svoj čas, izvzemši ure, ko se je peljal na vsakdanji izprehod ali pa sedel pri samotnem obedu v svoji sijajni obednici; tu je sprejemal tudi kupce svojih slik — druge sobe so vedno samevale brez stanovančev.

Meseca oktobra se je navadno vračal s svojih potovanj. Ob tem času je v Parizu že mrzlo, listje odpada z dreves na boulevardih; Parižan izprevidi, da je zima neizogibna in zmaje z ramami kakor kdo, ki se je bil nadejal, da bi utegnili biti vsaj enkrat drugače.

II.

Carbouche je bil zopet v Parizu. Mogočen ogenj je gorel v kaminu, kajti v ateljeju

je bilo bridko mrzlo. Desno od slikarskega stojala je stala staromodna omara, v kateri so bile shranjene barve; levo je slonela na polici paleta in več čopičev, zraven dva ali trije osnutki in slika, ki jo je stara slikarska mapa napol zakrivala. Nihče razen Carbouchea ni vedel, kaj slika predstavlja, in se že leta ni ozrl nanjo. Hodil je po ateljeju gori in doli, potem je sedel v fotelj in strmел v ogenj. Na mizici pred njim je stala skrinjica s cigarami in cigaretami; vzel je cigareto, si jo prižgal in hitro pušil; konec je vrgel v ogenj.

Tedaj je slišal, kako se je pred hišo pripeljal avto: obisk. Nevoljno, skoraj jezno je pričakoval nadlego.

Vstopil je sluga z vizitko.

»Lord...«, ustavilo se mu je.

Carbouche mu je vzel vizitko iz rok in rekel počasi, kakor bi težko čital:

»The Earl of Harlekston. Ah, da, čisto sem pozabil.«

Začel je brskati med pismi na kaminu, vzel enega in ga prečital.

»Dajte, da lord Harlekston vstopi,« je rekel.

Minuto kasneje je vstopil Anglež srednjih let.

»Dobro jutro,« je dejal slikar togo, »žal mi je, da ste se potrudili semkaj, toda še-le sinoči sem se vrnil v Pariz in našel vaše pismo.«

»Odgovora niti pričakoval nisem,« je odvrnil lord Harlekston v izvrstni francoščini.

»A žal mi je, da ste se zastoj potrudili semkaj,« je ponovil Carbouche.

»Dovolite, naj vam povem, da si štejem v veliko čast, da sem smel stopiti v vaš atelje.«

»Zelo obžalujem...« je začel Carbouche iznova

»Saj pač dovolite, da sedem?« je vprašal plemič in stopil proti fotelju.

»Gotovo, gospod grof,« se je glasil malo prijazni odgovor.

Lord Harlekston se je ozrl po ateljeju, potem je pogledal slikarja, ki mu je sedel nasproti.

»V vašem ateljeju se da vsaj dihati,« je del Anglež, »v londonskih ateljejih se mi vedno zdi, da se moram zadušiti, tako polni so vsakovrstne ropotije.«

Carbouche se je poklonil; hotel je očitno namigniti, da bi bilo prav preiti k stvari.

Lord Harlekston je razumel migljaj in dejal: »V svojem pismu sem vas prosil, da bi slikali mojo ženo.«

»Čutim se zelo počaščenega, toda žal vas moram opozoriti, da nisem portretist.«

»Moja žena bi si štela v veliko čast, če bi vam smela sedeti.«

»Žal nisem portretist,« je hladno ponovil Carbouche.

»Pa vendar mislim,« je obotavljaje dejal oni, »da sem videl enega ali dva vaša portreta?«

»Že mogoče, toda to je imelo svoje razloge.«

»Ali bi ne mogli najti kak razlog tudi sedaj?«

»Se nikoli nisem slikal ženskega portreta, gospod grof, in želim to opustiti tudi v bodoče, najsi je vaša želja zame še tako laskava.«

Lord Harlekston je bil očitno diplomat.

»Vaše opazke le še utrjujejo mojo željo,« je dejal, »ali ne bi se dali vendarle pogovoriti? Le težko govorim o denarju v zvezi z

vašo umetnostjo, a vem, kako ogromno vrednost imajo vaše slike.«

»Zenskega portreta ne bi slikal izpod stotisoč frankov,« je odvrnil Carbouche in skoraj srdito gledal v ogenj, »in tudi tako bi tega raje ne storil.«

»Vsoto bi z veseljem plačal in vam bil vrhu tega še neskončno hvaležen.«

»Zelo sem zaposlen in ne žrtvujem kakemu portretu nikoli veliko časa — k večjemu tri ali štiri seje.«

»To je kakor nalašč, ker ostaneva samo malo časa v Parizu.«

»Za obraz, za katerega svet prav za prav nima nikakega zanimanja, bi žrtvoval še manj časa,« je nadaljeval umetnik; nočem žaliti gospe grofice, ki je najbrže zelo lepa, toda priznali mi boste gospod grof, da tudi obraz lepe ženske še dolgo ni tako zanimiv kakor moški obraz. Tega bi seveda v navzočnosti kake dame ne rekel, toda medseboj moreva pa pač docela odkrito govoriti.«

»Popolnoma vas razumem,« je rekel lord Harlekston; »prihodnji četrtek odidem za štirinajst dni v Pireneje; ali bi vam bilo mogoče, v moji odsotnosti...«

»Zelo sem zaposlen,« je vztrajal Carbouche.

»Seveda misliva samo na doprsko sliko, a bila bi vam celo za skico zelo hvaležna.«

Carbouche je gledal v ogenj. Sovražil je ženske. Toda cena je bila za portret ogromna: noben umetnik v Evropi si ne bi upal toliko zahtevati. Toda kaj mu je bila mari ta žena, kaj so mu bile mari vse ženske sveta?

»Gospod grof,« je dejal, »skoraj neuljuden se bom zdel, toda jaz bi vendarle raje odklonil. Štejem si v čast, da si želi angleška dama, da bi jo jaz slikal, toda če bi že kdaj slikal ženski portret, potem bi bilo pač edino prav, da bi slikal rojakinjo.«

»Potem mi dovolite, da vam naznam: Moja žena je napol Francozinja.«

»Oh!«

»Njen oče je bil Anglež, toda njena mati je bila Francozinja.«

»V resnici?« je dejal začudeno slikar, ki se mu je nenadoma vzbudil neki sum.

»Kot mlado dekle je živela v Germain-

en-Laye in je šele z devetnajstimi leti prišla k sorodnikom svojega očeta na Angleško.«

»Oh, da! Spominjam se, kako so pisali po gospodično Madelaine...«, je dejal tiho Carbouche.

Izraz zadovoljnosti je prešinil Angležev obraz.

»Oh, sedaj razumete!« je zaklical. »Moja žena me je prosila, naj vas, če bi bile vse prošnje zaman, spomnim, da sta stara znanca.«

»Gospa grofica ima izvrsten spomin,« je dejal umetnik porogljivo, »in tudi v tem ne zaostaja za drugimi odlikami, katere sem poznal na gospodični Madelaine.«

»Bili ste v taistem pensionu?«

»Stanoval sem pri družini Carton v Rdečem paviljonu; tam sem se seznanil z gospodično Madelaine Brooke, ki je s svojo materjo istotako stanovala v Rdečem paviljonu.«

»Čudim se, da je takrat niste slikali, bilo je krasotica.«

Izraz v slikarjevem obrazu je postal mehkejši; dejal je:

»Da, bila je zelo lepa.«

»Moja žena mi pripoveduje, da je marsikako urico prekrmljala z vami.«

»Zelo ljubezljivo je od gospe grofice, da se na to spominja,« je odvrnil umetnik, in njegov glas je bil zopet porogljiv, »kajti v tistih dneh sem bil nihče in nisem imel drugega nego svoje častihlepje.«

Utihi se in se zagledal v ogenj.

»Ali je bil Pavillon Rouge blizu gradu?« je vprašal lord Harlekston, ki je mislil na slavno Carbouchevo sliko: »Gozd St. Germain-en-Laye.«

»Ne, bil je oddaljen od njega nekako pol ure. — Priporočite me, prosim, gospej grofici.«

»Pa portret, monsieur Carbouche,«

»Ne vem, čemu mi hoče gospa grofica sedeti; videla se nisva, odkar je bila odšla iz St. Germaina.«

»To je pač njena najiskrenejša želja in upam, da ji tega zaradi starega prijateljstva, na katero se z veseljem spominja, ne odrečete.«

Carbouche je nagubančil čelo in molčal; potem je nenadoma rekel: »Z veseljem bom slikal gospo grofico, gospod grof.«

(Nadaljevanje prihodnje nedelje.)

OTROK

Na zadnji pločadi tramvajskega voza je kakor običajno vsak večer velika gnječa. Vsi, ki prihajamo lačni in utrujeni z dela in bi tako radi sedeli, nismo posebno prijazno razpoloženi. Sujemo in odpravimo sem in tja in včasih zamrmramo kaj predse, kar je boljše, da sosed ne sliši, ker ne zveni zelo uljudno.

Po velikem naporu se je mlademu paru posrečilo, da si je priboril mesto na pločadi, stojišče seveda. Mož drži na rami rdečeličnega, približno triletnega dečka, ki je ves zavil v plavo volno, plava je čepica, plav sweater, plave hlače in celo rokavičke. Z eno ročico objema glavo svojega očeta, z drugo takoj poseže — po vrvice za zvonec.

»Tega ne smeš,« ga opozarja oče, »drugače nas stric sprevednik vrže dol!«

»Naju oba, očka? In mojo dobro mamicco tudi?«

»Njo tudi.«

Tedaj je izpustil vrvice in z ganljivo kretinjo potegnil od sreče žarečo mater, kakor bi jo hotel ščititi.

Slaba volja in utrujenost je nakrat izginila. Vsem se zdajci zelo prijetno zdi stati na pločadi. Celotno stric sprevednik je naenkrat prijazen, skoraj ljubezniv.

Deček se sedaj peča s tem, da temeljito preiskuje očetovo glavo, kar tudi vse navzoče izredno zanima. Zavija mu ušesa, ga ščiplje v

lica, vleče za nos. Ko vse to čisto nič ne učinkuje na očeta, mu kratkoma sname klobuk z glave in brodi po njegovih laseh. Potem se zmagoslavno ozre naokrog.

Tramvaj se ustavi. Blizu proge se sveti sijajno razsvetljeno izložbeno okno, v katerem je nagomileno vse mogoče okrasje za božično drevesce. Zlati angeli z razprostrtimi peruti, srebrne kroglice, belo-blesteč »sneg« in celi slapovi zlatih niti — vse miglja od lesketanje in iskrenja.

»Oh, pogledj, očka — kako velik angelj! Daj, kupi mi ga, očka, ali hočeš?«

Očka resno nabere obraz in razlaga sinku, da so sedaj že vse trgovine zaprte. Ker je ljubi Bog določil, da morajo ljudje zvečer počivati. Sedaj tedaj ni mogoče kupiti angelja in mali otroci morajo biti pridni. Kajti ljubi Bog — s svarečim glasom — bi inace utegnili postati zelo hud.

Potomec je prevdarjal.

»Toda, očka... potem pa morda eno čisto majhno srebrno kroglo...?«

To je rekel zelo tiho, da ljubi Bog ne bi slišal...

Žal je moral zdaj očka z dečkom in dobro mamicco izstopiti — bili so na cilju.

Drugi pa smo se začeli zopet prerivati in suvati in mrmrali smo besede, ki je bilo bolje, da jih sosed ni razumel.

H. H.

Inserirajte v „Slovenca“!

Snežni čevlji in galoši

znamke

so svetovnoznano najboljši!

Dobe se v trgovini

A. Žibert - Ljubljana

Prešernova ulica

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri

Ljudski posojilnici
v Celju

registr. zadruga z neomejeno zavezo
v Celju, v novi lastni palači na vogalu
Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Stanje hranilnih vlog nad
Din 90.000.000.- Obrestna
mera najugodnejša. — Za
hranilne vloge jamči poleg
rezerv in hiš nad 3000
članov poestnikov z vsem
svojim premoženjem. —

Posojila na vknjižbo, poroštvo ter
zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Vlagatelji pri Ljudski posojilnici v
Celju ne plačajo nobenega rentnega
davka

Ekspozna hiša

Aleksandrova 19

„LUNA“
MARIBOR

Last. A. Pristernik

Aleksandrova 19

Velika izbirna zaloga: nogavice, otroških,
ženskih in moških sraj, spodnjih hlač,
Pletenin: maje, puloverov, telovnikov -
lastni izdelki. Čevlje za dom in telov-
vado, snežne čevlje, dežnike, igrače.

Velika razstava uajprimernejših daril
za Miklavža, Božič in Novo leto. Tudi
gugalni konji, sanke, vozički za pupce
po izredno niskih cenah.
Na drobno in na debelo!

Spodnještajerska ljudska posojilnica

Registrirana zadruga z neomejeno zavezo

v Mariboru

Sprejema vloge na hranilne
knjižice in tekoči račun ter jih
obrestuje po najvišji obrestni
meri.

Daje posojila na hipoteko, poroštvo, za-
stave itd. - Izvršuje vse v denarno stroko
spadajoče posle.

Tine Debeljak:

Slovenci in Poljaki

Malo besed o medsebojnih kulturnih stikih

Zanimanje za Poljake pri Slovencih in obratno je v zadnjem času silno naraslo. Mnogo je k temu pripomogla turneja »Glasbene Matice« na Poljsko leta 1928, zlasti pa številni izleti Poljakov na naše morje, ki je postalo njih modno letovališče. Ker se prav v zadnjem času tudi od poljske strani intenzivno dela na kulturnem zblizanju, se mi zdi potrebno, da v mali skici pregledamo dosedanje poljsko-slovenske kulturne stike, da vemo nadaljevati započeto delo.

Slovenci v politični zgodovini nismo imeli veliko stikov s Poljsko, dočim so Hrvati za časa poljskih kraljev na ogrskem prestolu indirektno spadali pod njihovo žezlo. Le poljski kralj Boleslav je iskal zavetje na naših Osojeh, kjer je tudi našel svoj grob (Mutec Osojski). Sicer pa tudi v kulturnem pogledu nismo iskali toliko opore pri Poljaki kot pri Čehih, dasiravno bi nam Poljaki mogli dati veliko več in bolj odgovarjajoče našli politiki. Poljska kultura je najstarejša slovanska, ki se je že v srednjem veku visoko razvila, zlasti pa za renesanso, kar se ima zahvaliti svoji državni samostojnosti. Vpliv te visoke kulture ni dosegel Slovencev pravočasno; Kochanovskega na pr. smo spoznali šele ob 400 letnici (Slodnjak, Debeljak); prej ga je prevajal samo Miklošič in še to en s a m epigramatičen verz. Podobno je z Mickiewiczem, tem največjim slovanskim pesnikom in enim največjih svetovnih genijev sploh, katerega je sodobno poznala pri nas le trojica: Cop, Korytko in Prešeren. Zadnji ga je prevajal tudi — na nemško. Pozneje se je navduševal pri njem le še Krek in Murn (Oda na mladost). In tako moremo v letošnji praški »Slaviji« na svojo sramoto čitati, da smo poleg Lužičkih Srbov le Slovenci še edini med Slovani, ki nimamo v prevodu niti malega odlomka iz »Pana Tadeusza«, dasi je išel v celoti že v 19 jeziki! (Sicer ga tudi Srbi kot taki nimajo, pa v tem slučaju je hrvatski prevod tudi njihov.) Poljska visoka romantika, najvišji vrh slovanske poezije sploh, nam je ostala takorekoč neznana in le prof. Voj. Moletu se imamo zahvaliti za par prevedenih fragmentov iz Slowackega in Krasniškega in za prevod Grabowskega eseja o Slowackem. Pa tudi to skoraj sto let nepozno. Sodobno se je samo preko Poljaka Korytko dal slutiti njihov vpliv. Vprav Korytko je postal svetel simbol sodelovanja »Slovana s severa« Slovani z juga« (Razprave prof. Prijatelja, Kidriča, Hešiča i. dr.) V čitalniški dobi smo popolnoma živeli iz Čehov, naš teater je bil filialka praškega gledališča in še poljske komedije smo dobivali preko češčine (Balucki: Težke ribe). Za časa naturalizma je pa obvladala tudi naše odre modna Zapolska (Morala gospe Dulske). Šele v sedemdesetih letih, za časa največjega panslavizma, smo se počeli seznanjati s Kraszewskim, Korzeniowskim, Czajkowskim, Ježem itd., dokler ni prevzel srca vsega slovanskega ljudstva Sienkiewicz, ki ga po pravici lahko imenujemo našega najbolj čitanega pisatelja. (Prevajalci Gorenjec, Mrak, R. Mole, Glonar, Preobraženski, Lenard...) Pred vojno smo dobili tudi lepo Prusovo »Stražac«, ki se pri nas vse premalo ceni, kakor tudi Tetmajerjeve novele, ki so raztresene vsenaokoli. Konopnicko, Orzeszkowo poznamo le iz

izvrstnih esejev prof. Prijatelja. Prav tako tudi značilno simbolistično poezijo mladopoljsko fin de siecle (Prijatelj), ki svoječasnno ni imela drugega vpliva kot da jo je smešil Lampe. Ne poznamo drugače Kasprowicza, tega največjega religioznega slovanskega poeta zadnjih desetletij, ne Wyspiańskiego, genialnega slikarja in dramatika, zadnjega potomca velikih romantičnih prednikov. Le Przybyszewski je imel vpliv na Cankarja in naš teater (Sneg) in še to preko nemških originalov. Zeromski, zadnji poljski prorok in narodni bard, je nam še zdaj nepoznan. Nekoliko bolje je bilo s katoliško predvojno politiko, ki je preko Kreka iskala zveze s katoliškimi Poljaki. Stike so imeli predvsem akademska društva; celo Poljaki so se hodili učiti organizacije na Krekovo univerzo pri Sv. Joštu. Iz tega časa so mi znani trije pisatelji poljski, ki so napisali knjige o naših krajih, ljudeh in naši politični organizaciji (Szymański, Ostaszewski, Lukaszewicz). Prav tako so se pa tudi naši mladi (Grivec, Stele) učili ideologije pri poljskih katoliških modernistih (Zdziechowski, Morawski, Denbiński). Sicer pa so glavne kulturne vezi s Poljaki pred vojno vzdrževali z naše strani Hešič, brata Mole, Stele, Grivec, Glonar, Lenard, Miklavc, Prijatelj (v Vodi) i. dr. Ta doba zahteva nujno podrobne in vestne studije, da vemo, kaj imamo že in kje moremo nadaljevati. Da niso bili stiki tesnejši, vidim vzrok v posebnih političnih razmerah, ki so silile Poljake, da so v Avstriji vodili avstrijsko vladno politiko, nekako proti vsem drugim Slovanom, kar je nas še bolj navezalo na Čeha in odtujilo Poljake.

Tudi po vojni naše razmerje do Poljakov ni bistveno drugače. Celotno manj zanimanja izkazujemo kot prej. Kaj smo prevzeli iz njih bogate literature? Vnovič Sienkiewicz (Trilogija, Quo vadis?), sicer pa le Struga in Tetmajerja. Celotno »Društvo ljubiteljev poljskega naroda« je opesalo. Prav zadnja leta, ko se je nekaj naših ljudi vrnilo iz Poljske, so glasovi o poljski kulturi pogostejši. Tako informirajo o tekočih zadevah med drugim Grabor in Vodnik Fr., ki tudi prevajata krajše stvari (Kaden-Brandrowski, Zeromski, Preczyński itd.). Največji uspeh pa je brezdvomno Glonarjev prevod Reymontovih »Kmetov«, ki jih izdaja Slovenska Matica. Manjše prevode oskrbuje Bevk (Tomek Baran) in drugi. »Krekova knjižnica« je napovedala nekaj poljskih novel in gledališč je dalo na letošnji repertoar Nalkowsko (Dom osamelih žena). Upamo, da bo sčasoma mogoče sistematično zasledovanje poljskih kulturnih razmer.

Pa tudi Poljaki do nas niso bili bolj prijazni. Zanimanja nismo mogli vzbuditi pri njih s svojo mlado literaturo, morda le z zadržano in politično organizacijo in s svojimi parlamentarnimi nastopi, ki so nagnili omenjene tri potopisce, da prepotujejo naše kraje. Sicer pa so se z nami bavili v toliko, v kolikor smo jih interesirali kot slovanski narod. Tako so se znanstveniki počeli z našim jezikom in literaturo. T. Grabowski je napisal prvo monografijo o Aškercu, Zdziechowski se je dotaknil našega ilirizma; Bauduin de Courtenay pa prvi raziskal naše beneške dialekte. Isti je lani, devetdesetletnik, nekaj mesecev pred smrtjo, izdal bro-

šurico »Iz spominov in razmišljanj o Slovencih«, kjer Italijane obdoljuje najhujšega barbarizma. Stavke bi moral iziti pri nas v prevodu. Iz naše literature niso prevajali bogvečesa: komaj nekaj pesmi iz Prešerna (Grabowski, Zulanski) in po eno iz Vodnika, Jenka, Gregorčiča in Aškercu (Grabowski Zbignew za Chmielewskiego »Svetovno lit. v zgodbi«). Več Kodežev v svoji »Slovanski bibliografiji« ne navaja. Sicer je bilo več ljudi, ki so pisali članke o nas (Zawiliński, Magier...) in to povečini iz Krakova. Poljaki nas niso poznali dobro in nas še zdaj ne poznajo, kot vem iz pogovorov z največjimi literati. Prav v zadnjih povojnih letih se stvar obrača na bolje. Poljaki čutijo izvanredno simpatijo do Jugoslavije (mogoče zato, ker smo daleč in vse eksotično je zanje — romantika — privlačno), dasi o razmerju Slovencev do države in sodelovanju niso dobro poučeni, kot vem iz uvodnikov »Kurjera«. Tudi v tem pogledu je zdaj že veliko boljše, ko si obe državi izmenjujejo med sabo stpendiste, ki naj skrbijo za medsebojno poznavanje. Tako delujeta v tem zmišlju predvsem dr. Papierkowski s svojimi fejtoni in doc. dr. Malecki s svojimi znanstvenimi razpravami iz našega lezikovnega področja (referate njegovih lingvističnih del podam v »Časuc«). Ustanavljajo se poljsko-jugoslovanska društva, ki najboljše delujejo v Lwowu, Poznaniu, Katowicah, pa tudi v Varšavi, Kraljevski Huti in dr. Predsednik združene Poljsko-jugoslovanske Lige je Ks. dr. Kneblewski, naš veliki prijatelj, ki je nedavno v ljubljanskem radiu govoril o naši propagandi na Poljskem. Veliko zanimanja nam posveča Lvovski »Ruch slowiański«. O Slovencih samih pa sem čital v najboljši poljski kulturni reviji »Przeglad wspoleznesny« v Krakovu dve izredno dobri stvari: Gospa Nitechova, soproga našljega sodobnega poljskega dialektologa, hči pisatelja in sama pisateljica pod psevdonimom Jan Powalski, je p.d svojim dekliskim imenom Aniela Gruszecka napisala v letu 1925 izredno lep potopis iz naših krajev, kjer govori v superlativih o naši lepoti in kulturi (»Kmečke hišice so kot male palače, kot naši plemiški dvori; njive so obdelane kot vrtovi; jezik je akcentološki bogat, da dela vtis kot bi pevali slavčki.« itd.) Očrta našo zgodovino in naše poete: Gregorčiča, Prešerna, Cankarja in zlasti Zupaniča, iz katerega v dobesedni prozi prevede: Sv. Trije kralji, Dies irae, Zemljevid, Kovaško... in še več odlomkov. Drugi članek pa je točno in pregančno napisana karakteristika razmerja Slovencev do jugoslovanstva in do države, ki jo je napisal dr. Voj. Mole, redni profesor zgodovine slovanskih umetnosti na univerzi v Krakovu. Isti je tudi letos deloval o isti temi v okviru obnovljenega »Slovanskega društva« na univerzi in na splošno o Slovencih govoril tudi na »slovanskem večer« v krakovskem radiu 15. junija ter ima v rokopisu pripravljene prevode Cankarjevih novel. Letošnje leto sploh je poteklo v znamenju velike propagande za Jugoslavijo: po največjih dnevnikih so izhajali fejtoni o našem Jadranu, ki so jih pisali svojevoljno Poljaki sami, polni občudovanja; izšlo so celotne številke ilustriranih revij (»Swiate«). Posetili so v večjih skupinah posamezne kongrese v naši državi (geografskega, katoliške slovanske mladine, gasilskega, misijonskega, sokolskega itd.) in prišli na izlete profesorji, dijaki, častniki, poljska plovdba itd. Tudi v kulturnem pogledu se kaže tendenca poznavanja: tako je lektor srbobruščine v Krakovu dr. Frančič priredil »Vojnovičev večer« na univerzi

in docent dr. Malecki »slov. večer« v radiu. Predvsem pa deluje v tem zmišlju v Varšavi naš prosvetni ataše prof. dr. Julij Benešić, bivši ravnatelj gledališča v Zagrebu in izvrsten prevajalec poljskih veledel (Slovackega, Prusa, Raymonta...). On pripravlja antologije jugoslovanske lirike in urejuje poljsko »Jugoslovansko knjižnico«, v kateri bodo morda izšle Cankarjeve novele. Zlasti agilen pa je dr. Kneblewski, ki organizira veliko izdanje »Jugoslovanskega almanaha«, ki ima iziti prihodnje leto ob priliki zborovanj jugoslovansko-poljskih lig v Varšavi. Sprito tega bi bilo že nujno, da kdo izda pri nas poljsko-slovenski slovar, ki se — kakor čujem — že pripravlja. S tem bi bila pot do obeh kultur odprta in dana možnost za najtesnejše sodelovanje slovensko-poljsko, ki je bilo — kot sem pokazal — v preteklosti na obeh straneh pomanjkljivo.

Tekstilbazar dr. z o. z.

manufakturna trgovina

Ljubljana, Krekov trg št. 10

Priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga po najugodnejših cenah

SALDA-KONTE
STRACE - JOURNALE
ŠOLSKE ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH

KNJIGOVEZNICA

JUGOSLOVANSKE TISKARNE

PREJ

K. T. D.

V LJUBLJANI
BOPITARJEVA ULICA 6
IL NADSTROPJE

Reumatiki

PARIS 1928

GENOVA 1914

1928

PARIS 1914

1914

DOBIVA SE
POVSOD

1 steklenica

Din 16.--

LABORATORIJ
ALGA — SUŠAK

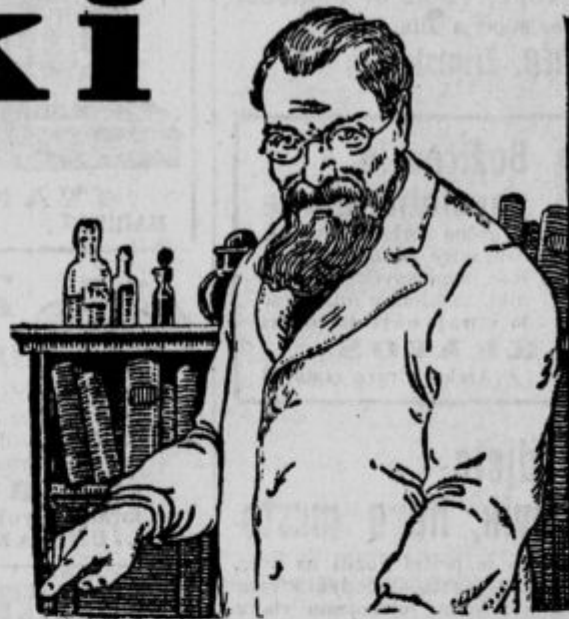
4 steklenice »ALGE« Din 77—
8 steklenice »ALGE« Din 131—
14 steklenice »ALGE« Din 205—
25 steklenice »ALGE« Din 320—

Naročite še danes
1 steklenico

ALGA

ZA MASAŽO

že zjutraj Vas bo
uspeh iznenadil

Boli Vas
ali trga v

kosteh - rokah - nogah
členkih - plečih - zobeh
bokih - žilah - glavi

ALGA

odpravlja
bolezni
tako

STARCI IN STARKE

V Vaših starih dneh največ trpite od bolezni revmatizma. Nadrgnite si vsaj enkrat na dan Vaše utrjene žile s preparatom ALGA. Počutili se boste prerojeni. Občutili boste veselje do življenja — svežost.

Prehlajenje, influenza, hripa
Sploh pri vsakem nerazporejenju ko čutite malo vročine, nadrgnite telo s preparatom ALGA. Vročina popušča, spanje je lahko in zdravo. Občutili boste svežost telesa in duha.

Božična razprodaja

Radio Bar

NIZKE CENE

Zahlevajte brezobvezno ponudbo!

Moderna Radio-delavnica — Moderniziranje Radio-aparatov
Strokovno polnjenje Radio-akumulatorjev vseh velikosti

Mestni trg št. 5

le Din 8-

Telefon št. 2407

OBROKI

Pozor!

Cenj. damam in gospodom se priporoča brivski in damski salon »Polana«, Kopitarjeva ulica pri Jugoslovanski tiskarni.

Gramofone

tivale stroje, otroške vozičke in kolesa popravljajo najboljši specialni mehanični delavnice Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ul. 14, nasproti Narod. doma

Modroce

postelne mreže, železne zložljive postelje otomane divane in tapetne izdelke nudi najceneje

RUDOLF RADOVAN

tapetnik Mestni trg 13. Ugodni nakup morske trave žimo cvilja za modroce in blaga za prevleke pohištva

Karbid

na drobno in na debelo »SODAD«
Istočno društvo za proizvodnjo kisika i rastvorenog acetilena. — Zagreb, Kraljeve Marije 23
Telefon 21-97.

BOŽIČNA DARILA

Primerna - Koristna - Po znižanih cenah

ZA ŽENSKÉ PLEČE:
Modno voleno od Din 70— naprej
ZA ŽENSKÉ OBLEKE:
Modno voleno 100 cm šir. od Din 60— naprej
Rips, Krep voln. 110 cm šir. od Din 90— naprej
BARZUNI, FLANELE, BARHENTI NAJČENJEJE
Schroll šifon Din 12—, 14—, 16—, 18—, 20—
ZA MUŠKE OBLEKE:
Močni ševit od Din 60— naprej
Kamgarni od Din 120— naprej
Za suknje od Din 100— naprej

Oglejte si - Prihranite 20% in več - ako kupite pri tvrdki

NOVAK - LJUBLJANA

Kongresni trg 15 - Nasproti nunske cerkve

Opozorjamo na „Mali oglasnik“

v našem dnevniku. — Poslužujte se ga ob vsaki priliki!

JUGOSLOV. ELEKTRIČNA D. D.
BROWN BOVERI
PODRUŽNICA LJUBLJANA

Izvršuje električne naprave ter vsa v to stroko spadajoča popravila

Glasba

Pianine, orgle

harmonije, piščali in ventilatorje za orgle izdeluje najceneje Anton Deranič, Radovljica.

Mandolino, bisernico prodam. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 14103.

Klavirji

Za Božič najpametnejše in najlepše darilo.

Kupite na obroke od 400 Din

prve svetovne fabrikate Bösendorfer, Steinway, Förster, Höpfl, Stigl original, ki so nesporno najboljši (lahka precizna mehanika) Prodaja jih izključno le sodni izvedenec in bivši učitelj Glasbene Matice

Alfonz Breznik

Mestni trg 3.

Najcenejša izposojevalnica

Nov harmonij

4 oktave, 2 vrsti jezičkov, 6 reg. in 1 kolenik, prodam. - Trante Anton, izdelovatelj harmonijev - Zabnica, Škofja Loka.

Pianino

črn, skoraj nov, ugodno napredaj. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 14119.

Klavirji

Zaloga in izposojevalnica klavirjev. - Strokovniško popravilo in čisto uglaševanje Nizke cene, tudi na obroke. - Tovarna klavirjev: Warbnek, Ljubljana, Gregorčičeva 5, Rimska c. 2.

Razno

Vegetarijanci odrešeni krize

iz vse Jugoslavije, združite se v največje gospodarsko in življensko-reformno podjetje »Vegetarijanci«, Maribor, Koroška 10. - Prijave brezplačno, odgovor tri znamke.

Radio

3 cevni zvočnikom, akumulatorjem in priključkom na elektr. tok, se zamenja za harmonij. Ponudbe na upravo »Slov.« pod št. 14068.

Ako želite kupiti na obroke

obrnite se na Kreditno zadrugo detailnih trgovcev z z o z v Ljubljani Cigaletova ulica 1 (zraven sodnije).

Obiti

Halo! Halo!

Vsako nedeljo v gostilni pri Španu pečen puran; toči se najboljši cviček in druga štajerska vina. Postrežba točna in solidna. — Se priporočam!

Lepe aslice

domač proizvod — zato cenejšje, posamezne svetle Družine, sv. Tri kralje, pastirke, ovčice in razne kipe iz žgane glinice nudi

FRANC KONJEDIČ
Ljubljana, Sv. Petra c. 24.

Mlinarji

R2 prosim sijo in letem kupiti najceneje pri A. VOLK, LJUBLJANA
Realizirna cena za Velikotrgovino Jita in moko

A. GOLOB & KOMP.

LJUBLJANA, Puhačeva ulica 3,
Izdelovanje ema liranih peč. Popravilo vseh vrst poče inastih, emajliranih in Lucovih peč. Splošno kleparstvo, instalacija strelovodov. Zaloge izmotne opeke. Cene konkurenčne.

Krušno moko

in vse mlevske izdelke vedno sveže dobite pri A. & M. ZORMAN
Ljubljana Stari trg št. 32

Vsa SUROVINA se pred izdelovanjem melema kemično analizira

Uspeh v 4 dneh

MELEM LAMICO

„Smrt žuljem“

odpravlja žulje, bradavice, trdo kožo. Siguren učinek brez bolečin. Ne ovira pri hoji. Dobi se povsod.

LAMICO DROGERIA, BEOGRAD
Knez Mihailova ul. 11

Hobby čisti vse po popolnoma novem načinu

Generarno zastopništvo za Jugoslavijo
»OROBOT« - BEOGRAD TEL. 31-59
Carst Uroša 19 (Vrha HOBBY čističa) na razpisu tudi savonila.

HOBBY se uporablja v Ameriki letno 70.000.000 kg. HOBBY je odlikovan tudi z diplomom Higijenskega inštituta v Londonu
HOBBY ISČITE POVSOD!

Potrji globoke žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naš ljubljani soprog, oče, stari oče, brat, tast in svak, gospod

FRANC SCHULLER

železniški vlakovodja v pok.

dne 13. t. m. po kratkem, mučnem trpljenju, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v ponedeljek, dne 15. dec. 1930 ob pol 4 popoldne iz mrtvaške veže splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu. Sv. maša zadušnica se bo darovala v farni cerkvi sv. Petra v torek, dne 16. t. m. ob 7 zjutraj.

Ljubljana, dne 13. decembra 1930.

Globoko žalujoči rodbini: Schuller in Avsenek.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani

Globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo poklicati k Sebi našega ljubega soproga in očeta, gospoda

Franca Pungartnika

veletrgovca in posestnika

kateri je v 47. letu starosti dne 13. decembra, po kratki bolezni, pokrepčan s tolažili sv. vere umrl. Pogreb se bo vršil v ponedeljek dne 15. decembra 1930 ob 10 dopoldne iz hiše žalosti, Lukovica št. 11, na farno pokopališče na Brdu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi na Brdu. — Priporočamo ga v pobožno molitev in blag spomin.

Lukovica, dne 13. decembra 1930.

Marija, soproga. Janez in Manči, sinova. Franc, oče. Ivan, Martin, Jože in Karel, bratje — in ostali sorodniki.

Naša draga, predobra mama, stara mama in prababica, gospa

Jožefa Potočnik roj. Gešperin

je po dolgem trpljenju v starosti 89 let mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb preblage pokojnice se je vršil v soboto dne 13. decembra na Koroški Beli.

Zahvala

Za vse dokaze sočutja, prečastiti duhovščini, vsem, ki ste našo mamo pokropili in spremili na njeni zadnji poti, se najtopleje zahvaljujemo.

Na Koroški Beli, dne 13. decembra 1930.

žalujoči ostali.

Cenjenim bravcem priporočamo naslednje škofjeloške tvrdke:

Tvrdka ANTON SAVNIK ŠKOFJA LOKA

nudi vsakovrstno manufakturno in galanterijsko blago v najboljši kvaliteti in po zelo nizkih cenah.
Zahtevajte ilustrirani cenik.

F. Papa

papirnica in knjigovoznica
Škofjaloka
Mestni trg 38

J. Tavčar

klobučar
Škofjaloka 42

Andrej Ravnikar

krojač
Škofjaloka
Spodnji trg 52

Alojzij Bernik

Škofjaloka-Karlovac 54
Izdolovanje roženih glavnikov — Na debelo in drobno

Feliks Bavdaž

mizarstvo
Zgornji Karlovac št. 7
Cene nizke!
Izdolava solidna!

Priporočila se Babič Franc

krojač
Spodnji trg 68
poleg društvenega doma

Oblak Jože

splošno mizarstvo
Spodnji trg 77

Pavel Bozovičar

splošno čevljarstvo
Škofjaloka - Spodnji trg 62
izdolovanje vseh vrst čevljev, kakor tudi pravih gojzerc, po najnižjih dnevnih cenah. — Solidna izdelava! — Nizke cene!

Mehanična industrija pletenin ANTON SAVINK ŠKOFJA LOKA

priporoča vse vrste pletenine izdelane po najnovejših vzorcih in najboljši kvaliteti. Cene povsem konkurenčne.
Zahtevajte vzorce!

L. M. Planina Škofja Loka

izdelovanje in popravilo dežnikov, trgovina z mešanim blagom se priporoča.

STAVBNO PODJETJE ANTON OGRIN ŠKOFJA LOKA

Prevzema vsa stavbna dela, zgradbe zasebnih in javnih poslopij, kanalizacije cest, vodovodov itd. — Napravljata tudi načrte, proračune in izdaja tehnično mnenje.

Anton Šubic

Škofja Loka - Spodnji trg št. 73
Lastna izdelava podplatov, kakor tudi zgornjega usnja. — Vedno v zalogi evljarke potrebščine.
Sprejema vse vrste kože v strojenje! Kupujem kože po dnevnih cenah!

Stavbeno in pohištveno mizarstvo Ciril Grohar

izvršuje vsakovrstno, kakor tudi luksuzno pohištvo po naročilu in po konkurenčnih cenah

JOSIP KOŠIR valjčni mlin

zamenjuje pšenico za moko, ima vedno v zalogi najboljše pšenične in koruzne mlevske izdelke po najnižjih dnevnih cenah.

Se priporoča

Josip Košir.

Dobra kvaliteta - poceni blago!

Kdor si še ni ogledal največje zaloge vseh vrst usnja in čevljarke potrebščine, naj si to ogleda čimprej, da se sam prepriča o najnižjih konkurenčnih cenah.

Se vpljudno priporoča

Franc Sifrer

trgovina z usnjem in čevljar. potrebščinami
Škofja Loka

Priporoča se tvrdka

Valentin Debeljak

trgovina z mešanim blagom in zaloga voščenic sveč

Cene nizke! Blago solidno!

Ustanovljeno leta 1892

RACUN POSITNE HRANILNICE 14.405 TELEFON ŠTEV. 18

DENAR NALOŽITE

DOBRO IN NAJVARNEJE PRI

LJUDSKI

HRANILNICI IN POSOJILNICI V ŠKOFJI LOKI

R. Z. Z. N. Z.

Obreštuje hranilne vloge

najugodnejše in dovoljuje kredite. Davek od obresti plačuje hranilnica sama.

Vloge sprejema

tudi v majhnih zneskih. Njeni hranilniki so najbolj razširjeni

Posojila daje

po najnižji obrestni meri.

Vse denarne posle izvršuje nakulanteje.

URADNE URE: VSAK DAN OD POL 9 — 12 URE

USTANOVLJENA 27. FEBRUARJA 1903.

OD LJUDSTVA ZA LJUDSTVO I V ZADRUŽNIŠTU JE MOČI

Pozor!

Franc Benedičič — urar

Škofja Loka, Glavni trg št. 9

Bogata zaloga najboljših ur. Sprejemajo se tudi vse vrste ure v popravilo. Cene zmerne! Delo solidno!

Pozor!

Pekarna Viktor Žužek

Škofja Loka

se priporoča velecenj. mestni in okoliškim odjemalcem in zagotavlja najboljšo postrežbo.

Elektrarna

Škofja Loka in okolica
d. d.

Cenj. občinstvu vpljudno naznanjam, da se preselim v lastno hišo na Spodnji trg 146 s 1. januarjem. Zahvaljujem se cenj. občinstvu za dosedanje naklonjenosti ter se nadalje najtopleje priporočam.

Ivan Hafner.

PUPILARNA VARNOST!

NAJUGODNEJŠI POGOJI!

MESTNA HRANILNICA V ŠKOFJI LOKI

SPREJEMA vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, — **DOVOLJUJE** posojila in kredite na vknjižbo, poročstvo in zastave **IZVRŠUJE** vse denarne posle nakulanteje.

VEZANE HRANILNE VLOGE SE PO DOGOVORU OBREŠTUJEJO VIŠJE!

Naročajte dnevnik „Slovenec“

Poslovni lokal

s tremi oddelenji in stranskimi prostori potrebuje Zanatska Banka Kralj. Jugoslavije A. D., Beograd, za njeno podružnico v Ljubljani in to za prvo tromesečje l. 1931. Eno od teh oddeljenj s površino od 35—40 kvadr. metrov bi moralo biti v pritličju, a ostala dva v prvem nadstropju, ali pa tudi v pritličju, v obeh slučajih pa bi prostori morali biti med seboj vezani, ali vsaj dana možnost, da se zveza napravi. Lokal bi se moral nahajati v sredini, ali v najbližji okolici sredine mesta. — Cenj. ponudbe naj se pošljejo Zanatski Banki Kralj. Jugoslavije A. D., Beograd, Skopljska ul. 8.

Izmed sodobnih književnih izdaj so

dr. Ivan Pregljevi izbrani spisi

priznana tako po vsebini kakor po opremi na prvem mestu.

Vsak zvezek stane broširan Din 45 — elegantno vezan Din 60 —.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Jurij Bogataj

splošno mizarstvo
Stara Loka št. 36
Se priporoča

ELEKTROVALJČNI MLIN

„TRATA“

ŠKOFJA LOKA — kolodvor

ima stalno v zalogi najboljše pšenične in koruzne mlevske izdelke ter prvovrstno banaško pšenico in koruzo.

Solidna postrežba!

Telefon št. 1.

Nizke cene!

ZAHVALA. Za številne dokaze sočutja ob težki izgubi ljubljene hčerke in sestre, gospodične

Marije Vodlak

se srčno zahvaljujem vsem prijateljem in znancem, ki so darovali vence in cvetje ter spremili rajno na poslednji poti. Posebna zahvala g. dr. Červinku za pomoč v bolezni, g. dekanu in ostali duhovščini za spremstvo ter Pevskemu društvu Braslovce za ganljive žalostinke v cerkvi in na pokopališču. — Bog plačaj vsem!

Braslovce-Gornje Gorče, 12. decembra 1930.

Rodbina Vodlak.

„SLOVENEČ“

se dobi
v vseh trafikah!

Fotoatelje

August Blaznik
Škof aloka

je bil studenec, iz katerega je crpal moč, da je šel na svoje delo, da je dovrševal aparate, za katere je Erik Truwor tako nujno zahteval, da se izpopolnijo

